

[Hvidberg.]

tænker på at ændre noget, efter at de for nogle år siden har fået indført den udelte skole. Ja men at de har gennemført den udelte skoleform, at de har gjort noget galt derovre og endnu ikke tænker på at ændre det, er det et argument for, at vi skal gøre det samme? Det bruges som argument for, at vi skal indføre den udelte skole, at de andre ikke vil tilbagekalde denne ordning. Selvfølgelig gør de ansvarlige myndigheder ikke noget sådant, men når den almindelige opfattelse efterhånden har dannet sig og fæstnet sig, at det er galt, kommer de ansvarlige myndigheder, og så sker ændringen. Den er åbenbart på vej i Amerika, og jeg ser ikke nogen grund til, at vi skulle indføre enhedsskolen; for det, ministeren vil, er i virkeligheden at gennemføre enhedsskolen principielt overalt, også dér, hvor forudsætningerne ikke er til stede.

Må jeg til slut beklage, at jeg før på et tilråb fra det ærede medlem hr. K. B. Andersen svarede, som jeg gjorde. . . . (K. B. Andersen: Jeg kom ikke med noget tilråb!). Nå, så ved jeg ikke, hvem det var, der kom med tilråbet.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Må jeg sige et par ord endnu om fm-skolen. Jeg mener stadig, at selve den skarpe deling er en afgørende hindring for at få det ud af fm-skolen, som man gerne vil have og fra alle sider ønsker. I de store skoler lægger man efterhånden afgørende vægt på at beholde børnene sammen i klasser, helst med samme lærere længst muligt, men når man når til delingen, hvor børnene skal ind i eksamensskolen, er man nødt til at slå mange af klasserne sammen. Hvis man tænker sig en kommune, hvor 75 pct. af børnene går i eksamensskolen — og sådanne kommuner findes — vil det sige, at fm-skoler, der skal opbygges, skal flikkes sammen af børn fra mange forskellige klasser, hvor allerede det at få disse børn til at samarbejde giver forstyrrelse i det almindelige skolearbejde, hvilket er uheldigt, foruden at børnene ved og forældrene ved, at børnene i disse klasser er sorteret fra.

Når der ikke kommer så mange henvendelser fra forældre, som er utilfredse med fm-skolen, som der kommer fra forældre, der er tilfredse med em-skolen, ligger det

måske i, at de førstnævnte forældre på forhånd har givet op, og at de heller ikke ligefrem ønsker at reklamere med, at deres børn går i fm-skolen; forældre er gladere ved at konstatere, at deres børn er så velbegavede, at de går i em-skolen. Men at der i mange hjem er bekymringer, og at man føler sig slået ud, fordi børnene ikke kommer op i em-skolen, og fordi de ikke kan få den undervisning i fm-skolen, som man mener de har krav på og brug for, er afgjort.

Jeg tror altså ikke på, at man under den nuværende ordning er i stand til at skabe den gode fm-skole, som det ærede medlem og som vi alle naturligvis må være tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Hvorledes private skoler vil blive føjet ind i denne skoleplan, kan vi få at vide under udvalgsbehandlingen. Jeg kunne ikke få oplysninger nu — kunne jeg forstå — om de private skolars opbygning inden for planens rammer.

Denne debat har i allerhøjeste grad overbevist mig og forankret mig i mit synspunkt — ja, jeg vil ikke sige mit synspunkt, for det er i stærkere grad lærerorganisationernes synspunkt —: at der kan ikke skabes en skole for den del af børnene, der ikke kommer ind i em-skolen, i løbet af to år oven på 5. år. Jeg er stærkt overbevist om, at lærerorganisationerne har saglig ret i det standpunkt, de har taget. Derfor vil jeg nøjes med ved denne lejlighed at sige til ministeren, at hans svar eller mangel på svar på, hvorledes denne del af børnene skal stilles fremtidig, i høj grad har forankret mig i mit synspunkt.

Den højtærede minister kom før med en bemærkning om, at lærerne også skulle drages ind i forhandlingerne på en eller anden måde. Vi har jo i foråret været i samme situation, og da gik det helt i kludder. Derfor må det da være et godt råd, vi giver allerede nu ved indgangen til forhandlingerne: lad os få en bred samling i et udvalg, som er den eneste naturlige ting i øjeblikket. Jeg gentager min spådom — mere end en spådom kan det ikke være — der går ud på, at ministeren kommer til at stå i samme situation ved udgangen af denne folketingssamling, som man stod i ved udgangen af sidste folketingsår.